

Een goed begin – 1001 rugstreep padden

Najaar 2012 zijn er in het noordelijke deel van het Noordhollands Duinreservaat door beheerder PWN vier natte duinvalleien en poelen aangelegd/ hersteld. Ten dele als maatregel tegen verdroging, maar ook om nieuwe pionierssituaties te creëren waarin soorten van natte duinvalleien zich kunnen vestigen. In november werd het werk afgerond, waarna er meteen veel water in de valleien en poelen kwam te staan. Zo veel zelfs, dat op enkele plekken hele duinplassen ontstonden.

Met het dalen van de grondwaterstand

in de zomermaanden, komt een deel van de valleien droog te staan en worden de dieper uitgegraven delen zichtbaar, terwijl de ondiepere en uiteindelijk droogvallende delen eindelijk lekker opwarmen.

Als geen ander heeft de rugstreep padda een neus voor nieuwe, natte plekken. In alle vier de poelen krioelt het dan ook van de rugstreep paddenlarven en mini padjes. Op het 1^e gezicht zijn alleen de late paddennisjes in de opgewarmde ondiepe delen zichtbaar. Bij een rondgang blijkt dat er vele jonge diertjes rondscharrelen of zich verstoppen in het vochtige zand. Met name de hoefafdrukken van de grote grazers zijn zeer in trek: je zit er uit de zon en in al die opstaande randjes zitten hoekjes en



Late larven ... en jonge rugstreep padden (Foto's: Natasja Nachbar)

gaatjes om je lekker in te verstoppen. Het nader bestuderen van zo'n pootafdruk levert dan ook stapels, zeg maar bergjes jong paddengrut op. Wat moet het hier een oorverdovend geknerp, geratel en gekraak geweest zijn afgelopen voorjaar.

Maar ook de gewone pad en de groene kikker hebben de poelen al gevonden. Op wat kranswieren en flab na is alles kaal, maar ook de groene kikkerbrigade laat stevig van zich horen. Nog voordat er ook maar 1 zomerseizoen is verstreken, blijkt al dat het uitvoeren van dit project een succes is.

Natasja Nachbar, boswachter PWN

Een leuke waarneming ...

Tussen Zeist en Driebergen ligt een prachtig natuurgebied, het Heidestein Bos. Heide, zandverstuivingen, waterpartijen, 't is allemaal aanwezig. In een van de heidegebiedjes ging ik op 14 juni jl. op zoek naar zandhagedissen. Zon en grote wolken wisselden elkaar af bij een temperatuur van ongeveer 20 °C. Al speurend stuitte ik op een vrouwtje zandhagedis dat een gaatje aan het graven was. Ik vond dat fascinerend om te zien maar ben verder gelopen. Toen ik na ongeveer 10 minuten weer terugkwam, zag ik dat ze zich omgedraaid had en bezig was met eieren leggen. Ik kon haar zeer dicht benaderen. Wat me opviel: wat is zo'n beestje weerloos en kwetsbaar in zo'n positie! Een leuke waarneming die ik graag wil delen.

Gerben Dijkstra



(Foto's: Gerben Dijkstra)